

i foregaaende Samlinger, men som ikke ere naaede videre end til første Behandling her i Tinget. Jeg tillader mig at udtale Haabet om, at Tiden maaste nu skulde være kommen til at gennemføre denne lille Lønningsreform.

Det næste Forslag, jeg tillader mig at fremsætte, er Forslaget til Lov om Forfatterret og Kunstnerret. For ærede ældre Medlemmer af dette Ting vil det være en god Befendt fra tidligere Tid. Det vil jo være i Grindring, at der ved Forslagets Behandling gennem en Arrække i begge Ting er naaet fuld Enighed om Forslagets enkelte Bestemmelser med Undtagelse af en ganske enkelt, der rigtig nok er den væsentligste Bestemmelse i Lovforslaget, nemlig en Bestyrelse mod Overføttelser i 10 Aar efter et Værks Udgivelse. Det er egentlig dette Punkt, der har givet Stødet til Lovforslagets Udarbejdelse, og som vil være en Betingelse for, at Danmark vil kunne tiltræde Bernerkonventionen. Denne Bestemmelse har tidligere mødt stærk Modstand fra forskellige Sider her i Tinget, men jeg har ment at burde gøre et Forsøg paa, om ikke det høje Ting i dets nuværende Sammensætning maatte have vundet den Erkendelse, at det ikke vil være rigtig for Danmark i Vængden ikke at følge med den internationale Retshvidstthed paa dette Omraade. Jeg maa tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om Forandring i forskellige Bestemmelser angaaende Borger- og Almuefolevesenet. Det vil være Tinget bekendt, at der lige siden Begyndelsen af Halvfjerdsjerne har været gjort gentagne Forsøg paa at hidføre en Omordning af Almuefolevesenet i Danmark, Forsøg, som have været mere eller mindre omfattende, for saa vidt som de i højere eller mindre Grad ere gaaede ud paa at tilvejebringe en Skolelov, der skulde være Afsløser af de forskellige Bestemmelser, der for Tiden gælde i saa Henseende, lige fra de gamle Anordninger af 29de Juli 1814 og ned til de Bestemmelser, der findes spredte i den senere Lovgivning indtil de seneste Aar. Det vil være lige saa bekendt, at intet af disse Forsøg er lykkedes, ja, at endog intet af disse Forslag er naaet ud over 1ste Behandling her i dette Ting. Det var saaledes Tilfældet med det Hallste Forslag, der blev forelagt i Samlingen 1872—73. Det gif ikke bedre med det Fjsherfte Forslag fra 1877—78 og de to følgende Samlinger. Derefter fulgte afbøde Folketingsmand Bergs private Forslag i 1880—81. Intet af disse Forslag

naaede som sagt ud over 1ste Behandling. Ganske vist blev der over to af Forslagene afgivet Betænkning fra vedkommende Udvalg, men disse Betænkninger røbede jo egentlig kun, at Anskuelferne stode saa fjernt som muligt fra hinanden paa de Punkter, som vare af afgørende Betydning. Det seneste Forsøg, der blev gjort, var i Samlingen 1884—85 af daværende Minister Scavenius, der i Landstinget forelagde et meget indgaaende Forslag til en Skolereform, der angif baade det lavere og det højere Skolevesen. Forslaget blev fremsat saa sent i Samlingen, at det end ikke kom til 1ste Behandling i Landstinget. Siden den Tid har denne Sag hvilet, jeg tænker, det har været i en almindelig Følelse af, at der saanedes den Jordbund i Rigsdagen, hvoraf en Reform paa dette Omraade kunde vokse op, en Reform, som jo ganske sikkert forudsætter en vis Resignation, en vis Villighed til at slaa af paa, hvad man anser for Idealet i de forskellige Skoleførgsmaal. Det turde jo være Tvivl undertastet, om Anskuelferne paa dette Omraade siden den Tid ere komne hinanden nærmere. Jeg har i alt Fald ikke turdet gaa til at optage Spørgsmaalene i Lovforslaget saaledes, at det Forslag, jeg forelægger, derved vilde blive et helt Skolereformforslag.

Det, der nærmest har givet Anledning til det Forslag, som jeg tillader mig at forelægge, er den Erkendelse, som har vundet større og større Udbredelse, og som Negeringen for sit Vedkommende ganske deler, at der trænges til en Omordning af Lønningsmaaden for Skolelærerne og derved en Forbedring af deres Lønningsvilkår. Det er jo utvivlsomt, at en Lønningsmaade ved Kornløn efter Kapitelstatst og for en stor Del af Indtægtens Vedkommende i en Jordlod, som vedkommende Lærer ikke formaar eller ikke fortaar at drive saaledes, at den virkelig bringer den Indtægt, den skulde, — at en saadan Lønningsmaade i alt Fald under de nuværende Konjunkturer bringer Lønningerne for Lærerne i mange Tilfælde ned under Minimumsfordringerne til en passende Indtægt for en Almuefolelærer. I alt Fald vil det give en Usikkerhed hos Lærerne med Hensyn til, hvorledes deres økonomiske Forhold fremtidig ville stille sig, og det kan ikke andet end indvirke paa deres Gerning i Skolen. Det turde derfor være paa Tide, at vi arbejde hen til at standse den Defakdence, som Lærerstanden ellers vil være udsat for. Det er imidlertid utvivlsomt, at skulle vi gaa til en Reform, vil den koste mange Penge. Der vil blive stillet saa store Krav, at Kommunerne ikke for deres Ved-